

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/75/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010241
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3812010241.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Noemy Turanovičovej a prísediacich Mgr. Kataríny Bubnášovej a Ing. Karola Mikulíka, v trestnej veci obžalovaného U. B. a spol. na hlavnom pojednávaní dňa 6.5.2015 takto

rozhodol:

Obžalovaní:

X. U. B. - nar. XX.X.XXXX F. Q., trvale bytom U., E.. Š.. B. XXX/X, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ú. Q. Q. - B.,

X. D. Š. - nar. XX.XX.XXXX F. Q., trvale bytom U., E.. L.. D. XXX/XX,

X. R. Q. - nar. XX.X.XXXX F. Q., trvale bytom U., E.. I.. Q. XXX/X-X,

X. L.. T. B. - nar. XX.X.XXXX F. Q., trvale bytom U., E.. J.. Ž. XXX/X,

sú vinní, že:

obžalovaný D. Š.

1/ dňa 26.1.2012 o 12:00 hod. v meste Prievidza, v herni pri bare Extrem, kúpil za 20 eur od I. Š. 1 ks plastovej striekačky s 0,23 g kryštalickej látky s obsahom účinnej látky metamfetamín 79,5 % hmotnostných, čo predstavoval množstvo 5-18 obvykle jednorazových dávok a túto mal pri sebe až do 14:00 hod., kedy ju v Prievidzi na Jéhoho ulici, pred vchodom bytového domu č. 7, počas príchodu policajtov Okresného riaditeľstva PZ Prievidza zahodil, pričom metamfetamín je podľa Zákona č 139/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

obžalovaný D. Š. a obžalovaná R. Q.

2/ dňa 16.12.2011 v čase okolo 10:30 hod., počas jazdy osobným motorovým vozidlom VW U., U. XXXAX, po ceste z Prievidze do Handlovej, od vodiča - obžalovaného U. B., ako odmenu za požičanie finančnej hotovosti vo výške 50 eur, si obstarali po predchádzajúcej dohode 1 ks zatavenej injekčnej striekačky s 0,52 g kryštalickej látky s obsahom účinnej látky metamfetamín 77,1 % hmotnostných, čo predstavovalo množstvo 9-38 obvykle jednorazových dávok, metamfetamín prevzal od obžalovaného U. B. obžalovaný D. Š. a túto následne u seba uschovala obžalovaná R. Q. pre oboch až do 11:20 hod., kedy ju vydala na výzvu polície v Handlovej na Morovnianskej ceste, pričom metamfetamín je podľa Zákona č. 139/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

obžalovaný U. B.

3/ od presne nezisteného času až do dňa 16.12.2011 v okrese Prievidza mal pri sebe 2 ks injekčných striekačiek o hmotnosti 0,78 g kryštalickej látky s obsahom účinnej látky metamfetamín, čo predstavovalo množstvo 14-57 obvykle jednorazových dávok, až kým počas jazdy osobným motorovým vozidlom VW U., U. XXXAX, po ceste z mesta Prievidza do mesta Handlová, v čase okolo 10:30 hod. poskytol D. Š. a R. Q. pre ich vlastnú potrebu za požičanie sumy 50 eur 1 ks z uvedených zatavených infekčných striekačiek s obsahom kryštalickej látky s účinnou látkou metamfetamín 77,1 % hmotnostných o hmotnosti 0,52 g, predstavujúcej 9-38 obvykle jednorazových dávok, druhú striekačku s kryštalickou látkou s obsahom účinnej látky metamfetamín 76,5 % hmotnostných, predstavujúcej 5 až 19 obvykle jednorazových dávok, odložil v aute VW U., U. XXXAX, pričom už bol za pokus zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 14 k § 172 odsek 1 písmeno a), c), d) Trestného zákona odsúdený dňa 22.11.2006 rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 3T/126/2006,

obžalovaný Mgr. T. B.

4/ dňa 2.11.2010 okolo 13:45 hod. v Prievidzi, na Ul. Žarnova č. XX, zazvonil pri vchodových dverách bytu č. X, v ktorom bývala rodina poškodeného L. W., ktorý po zavolaní vyšiel pred dvere, obžalovaný vyzval poškodeného, aby vrátil notebook, čo poškodený odmietol, tvrdil, že v byte je len notebook jeho brata a poškodený žiadny iný notebook v minulosti neodcudzil, obžalovaný chytil poškodeného za hrudník, vtlačil ho do bytu, vošiel do bytu a tu udrel päťou poškodeného L. W. do tváre, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, obžalovaný mu chytil ruky, pravou nohou mu následne stúpil na hlavu, po tom, čo do chodby bytu vošla z izby poškodená L. W. a vyzývala obžalovaného, aby byt opustil, lebo privolá políciu, obžalovaný jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej, že ak zavolá políciu, fyzicky ju napadne, následne z bytu odišiel, v dôsledku fyzického napadnutia poškodený L. W. utrpel drobné zranenie, opuch a tržnú ranu hornej pery, krvné odreniny na ramenách, čo si nevyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života,

t e d a :

obžalovaný D. Š. v bode 1/, 2/

sčasti samostatne a sčasti spoločným konaním prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku,

obžalovaná R. Q. v bode 2/

neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu psychotropnú látku vo väčšom rozsahu,

obžalovaný U. B. v bode 3/

zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, a spáchal uvedený čin hoci bol za taký čin odsúdený,

obžalovaný L.. T. B. v bode 4/

iného násilím a hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a opomenul,

neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím a hrozbou bezprostredného násilia,

t ý m s p á c h a l i :

obžalovaný D. Š. v bode 1/, 2/

pokračujúci zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, sčasti samostatne a sčasti spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaná R. Q. v bode 2/

prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona,

obžalovaný U. B. v bode 3/

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona,

obžalovaný L.. T. B. v bode 4/

zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno d) Trestného zákona,

a za to sa

o d s u d z u j ú :

Obžalovaný U. B.

Podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, § 38 odsek 7 Trestného zákona, k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/184/2012 zo dňa 4.12.2012, v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/9/2013 zo dňa 20.2.2013, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona, § 78 odsek 1 Trestného zákona, sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Obžalovaný D. Š.

Podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 51 odsek 1 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov s probačným dohľadom nad správaním obvineného v skúšobnej dobe, výkon ktorého sa mu podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 51 odsek 2 Trestného zákona podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovanému zakazuje v skúšobnej dobe používanie psychotropných a omamných látok.

Obžalovaná R. Q.

Podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno j), l), n) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého sa jej podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 25 (dvadsaťpäť) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovanej zakazuje v skúšobnej dobe používanie psychotropných a omamných látok.

Obžalovaný Mgr. T. B.

Podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona, § 51 odsek 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, výkon ktorého sa mu podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 51 odsek 2 Trestného zákona podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovanému zakazuje v skúšobnej dobe používanie alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 73 odsek 1, 2 písmeno d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou

Obžalovaný D. Š., nar. XX.XX.XXXX F. Q., trvale bytom U., E.. L.. D. XXX/XX,

sa podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza 2Pv 894/10, doručenej súdu 30.3.2012, pre skutok v obžalobe právne posúdený ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, 2

písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno d) Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

dňa 2.11.2010 okolo 13:45 hod. v Prievidzi, na Ulici Žarnova č. XX, zazvonili pri vchodových dverách bytu č. X, v ktorom bývala rodina poškodeného L. W., ktorý vyšiel pred dvere, obžalovaný Mgr. T. B. a obžalovaný D. Š. vyzvali poškodeného, aby vrátil notebook, čo poškodený odmietal, tvrdil, že v byte je len notebook jeho brata a poškodený žiadny iný notebook v minulosti neodcudzil, obžalovaný Mgr. T. B. chytil poškodeného za hrudníka a vtlačil ho do bytu, do chodby bytu následne vošli obžalovaný Mgr. T. B. aj s obžalovaným D. Š., obžalovaný Mgr. T. B. udrel päťou poškodeného L. W. do tváre, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, obžalovaný Mgr. T. B. mu chytil ruky a vyzval obžalovaného D. Š., aby mu išiel pomôcť, obžalovaný D. Š. udrel poškodeného do tváre, ťahal ho za vlasy, v úmysle vytiahnuť ho z bytu, čomu sa poškodený bránil, a vtedy obžalovaný Mgr. T. B. pravou nohou stúpil na hlavu poškodenému, ležiacemu na zemi, obžalovaný D. Š. pristúpil nohou poškodenému krk, po čom do chodby bytu vošla z izby poškodená L. W. a vyzývala oboch obžalovaných, aby opustili byt, lebo privolá políciu, obžalovaný Mgr. T. B. jej vulgárne nadával a vyhrážal sa, že ak zavolá políciu, fyzicky ju napadne, obžalovaný D. Š. vtedy chytil poškodenú L. W. a vyhrážal sa jej fyzickým násilím, pritiačil ju o skriňu v chodbe bytu a následne obžalovaný Mgr. T. B. a obžalovaný D. Š. z bytu odišli, v dôsledku fyzického napadnutia poškodený L. W. utrpel drobné zranenie, opuch a tržnú ranu hornej pery, krvné odreniny na ramenách, čo si nevyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu život,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 6 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaných D. F. o uznaní viny za skutky pod bodmi 1/, 2/, obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza 1Pv 1229/11, doručenej súdu 23.10.2012, a obžalovanej R. Q. o uznaní viny za skutok pod bodom 2/ obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza 1Pv 1229/11, doručenej súdu 23.10.2012, súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznaných nevykoná a vykoná dokazovanie vo vzťahu ku skutkom pod bodom 3/ obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza 1Pv 1229/11 vo vzťahu k obžalovanému B., dokazovanie vo vzťahu k obžalovaným F. a B. - vo vzťahu ku skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba prokurátora 2Pv 894/10 a vo vzťahu ku všetkým obžalovaným vo výroku o treste, ochrannému opatreniu vo vzťahu k obžalovanému U. B..

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaných U. B., R. Q., D. P., Mgr. T. B., L. K., T. B., Q. M., L. Q., Q. N., L. G., P. Y., L. W., vypočul znalcov z Odboru zdravotníctvo - psychiatria, ktorých súd pribral na posúdenie a zodpovedanie otázok, súvisiacich s vyšetrovaním duševného stavu svedkov L. W., L. W., vypočul k otázkam závislosti obžalovaného B. na návykových látkach, vypočul znalca Ing. L. U., oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný U. B. vypovedal, že striekačky, ktoré sa našli v aute, nie sú jeho. Z Prievidze išli na vozidle Peugeot červenej farby z požičovne, patrilo U., v Handlovej toto vozidlo on vymenil za modré VW Polo, ktoré malo patriť N.. Išli na benzínové čerpadlo, kde za benzín mala zaplatiť Q.. L. K. mal obžalovaným Q. a F. požičať vozidlo, preto ich i viezol do Handlovej. On zabezpečoval človeka, na ktorého má byť vozidlo požičané, pretože F. nemá vodičské oprávnenie a Q. vozidlo nechcela požičať na seba. Od neho sa i na ďalší deň dozvedel, že mu mali za túto službu zaplatiť drogami. Cestou si on požičal od F. peniaze, bolo to 50 eur, nebola dohoda, kedy a ako ich má vrátiť, nedával im ani zábezpeku. On bol vodičom, F. sedel vedľa neho, Q. sedela na sedadle vzadu, nevie, kde. Na konci parkoviska, kde sa chcel otočiť, išli k jeho priateľke, mal ju sťahovať, ich zastavili policajti, z vozidla vyskočila Q., vyskočila z miesta za sedadlom spolujazdca, išla po trávinatej ploche popri vozidle, ktorá niečo zahodila. Policajti sa jej opýtali, od koho to má a ona ukázala na F.. Policajt chytil Q. okolo pliec, niekam s ňou odišiel. On sedel stále za volantom. Prišli ďalší policajti, vykonali prehliadku vozidla a pri nej pod poťahom sedadla spolujazdca našli ďalšiu striekačku. Išlo o staršie poťahy, také návleky. Na ďalších policajtov, ktorí vykonávali prehliadku, čakali asi dve hodiny. Čakali na nich, vonku fajčili resp. vo vozidle polície. Vo vozidle však neboli. Pri nájdení tej ďalšej striekačky on bol prítomný, hneď povedal, že to jeho nie je. On nevedel o tom, že Q. má nejakú striekačku s drogou, o drogách sa ani vo vozidle nebavili. Určite vo vozidle on nevyťahoval striekačku, nikomu ju nepodával. On je užívateľom pervitínu, užil ho možno i deň

resp. dva pred skutkom. V deň, kedy malo ku skutku dôjsť, pervitín neužíval. Od posledného užitia drogy - pervitínu mal osobnú hygienu, teda umýval si ruky do momentu odobratia vzoriek. Na otázku predsedu senátu - ako si potom vysvetľuje skutočnosť, že ster z jeho rúk bol pozitívny na pervitín, vysvetľoval tým, že je užívateľom drog, tie sa mohli preniesť i pri požičaní peňazí, kedy sa mohol preniesť pervitín na neho. Za vypožičanie vozidla platil 20 eur, ostalo mu teda 30 eur, iné peniaze, ako si požičal od F., nemal. Rozhodnutím Okresného súdu Partizánske má uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Oboch obžalovaných pozná, F. pozná možno 8-10 rokov, dosť dobre, považoval ho za kamaráta, Q. pozná len cez F.. Prečo obaja obžalovaní tvrdia to, čo tvrdia, vysvetlil tým, že sa dohodli s policajtní, zbaviť resp. zľahčiť povahu trestnej činnosti, ktorá je im kladená za vinu, predovšetkým Q. nie je stíhaná za zločin ale len prečin. On bol odvedený na políciu a večer pustený. Nevidel, či i z vozidla boli brané nejaké ďalšie stopy. Striekačka na sedadle bola nájdená pod poťahom, ktorý bol na gumičku.

Obžalovaný D. F. zo spáchania skutkov, ktoré mu kládla za vinu obžaloba prokurátora č.1Pv 1229/11, sa cítil byť vinný, súd v zmysle § 257 odsek 6 Trestného poriadku prijal vyhlásenie o uznání viny za tieto skutky a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznaných skutkov nevykoná. K trestnej činnosti obžalovaného B. vypovedal, že stretli sa s B. pred Magurou na námestí, B. prišiel z Handlovej pre nich. Obžalovaný nemal peniaze na predĺženie požičania vozidla, a tak im dal za požičanie 50 eur, zatavený plast s pervitínom. Protihodnotu za pôžičku navrhol B., peniaze boli jeho. Drogu im fakticky dal niekde v oblasti Morovna - Ráztočna. Vybral ju niekde z oblasti pása, nemal ju v prístrojovej doske, podal ju Q.. V Handlovej nezaplátili za benzín, tak ich chytali policajti, pri čom Q. po zastavení vozidla vonku vyhadzovala ten plast. Vo vozidle sedeli tak, že B. bol šoférom, on sedel vzadu za spolujazdcom a Q. sedela vpredu. Na rozpor z prípravného konania, kedy vypovedal, že sedel vpredu, vysvetlil, že možno sa presadil po vymenení vozidiel. Ako B. zistil, že za nimi idú policajti, tak B. asi niekde z oblasti pása spod oblečenia vybral tie striekačky a hodil ich za seba, smerom k streche. Ak v prípravnom konaní vypovedal, že z predného vrečka nohavíc, tak zotrval na tejto výpovedi, že z vrečka nohavíc. Čo mal v ten deň B. oblečené, mal sveter, nie bundu, tú mu doniesla až neskôr priateľka. V tom momente však on si nevšimol presne, čo to je, to zistil až po príchode polície. Moment nájdenia políciou nevidel, bol tam v blízkosti, jedna striekačka bola nájdená vzadu a jedna vpredu. Na príchod psovoda čakali, podľa neho, asi 5 hodín, pes našiel i striekačky vo vozidle. Vo vozidle VW Polo nikdy predtým nesedel, do Handlovej prišli na inom vozidle. Vozidlo boli vymeniť na sídlisku v Handlovej, do tohto vozidla prekladali veci na oblečenie B.. Po vymenení vozidla išli na čerpaciu stanicu a odtiaľ išli preč a potom ich zastavila polícia. Striekačku po vyhodení B. nikto nechtyl do ruky, ako sa mohla dostať pod poťah sedadla, sa potom nevedel vyjadriť. Pri ohliadke boli nájdené dve striekačky. Aj v minulosti dostal pervitín od B.. Obžalovaná Q. si nechcela požičať žiadne vozidlo, ani preto sa s nikým v ten deň nestretli.

Ku skutku zo dňa 2.11.2010 vypovedal, že on sedel v pohostinstve a prišiel za ním B., že mu ukradli z vozidla notebook. On ich vraj nepozná, že sú mladší, a že by ich mal poznať on. Tak išli za nimi, lebo vedel, kde páchatelia bývajú, že on ich pozná. Dvere na byte otvoril poškodený a on mu povedal, aby sa porozprávali s B. o tom notebooku. Poškodený povedal, že má notebook, ale ten je jeho brata, poškodený vtedy stál medzi dverami. Na to obžalovaný B. dostal nervy, vpadli do bytu, tam i obžalovaný začal biť poškodeného, bolo to v chodbe bytu. Udrel ho, držal ho i pod krkom. Z izby vyšla poškodeného mama, že prečo bijú jej syna. Do bytu vošiel i on, no len preto, aby odťahoval B.. Na zemi boli i B. i W., nevidel na poškodenom žiadne zranenie. Videl i to, že B. stúpil poškodenému pri skrini na zemi ležiacemu na tvár - líce. On do bytu vstúpil až po príchode matky poškodeného. On určite poškodenému nestúpil na krk, nikto ani poškodenému neťahal vlasy. Poškodená W., ak chcela volať políciu, on sa jej nevyhráždal, či sa s ňou vôbec rozprával, sa nevedel vyjadriť, on ani nevidel, že volala políciu. Nestrčil do nej, nevyhráždal sa jej, nebil ju ani B., možno jej niečo povedal, no nevedel presne povedať, čo. Ospravedlňoval sa poškodenej, on sa však voči nej ničoho nedopustil. Spáchanie skutkov, ku ktorým sa on cítil byť vinným, oľutoval.

Obžalovaná R. Q. zo páchania skutku, ktorý jej kládla za vinu obžaloba prokurátora č.1Pv 1229/11, sa cítila byť vinná, súd v zmysle § 257 odsek 6 Trestného poriadku prijal jej vyhlásenie o uznání viny za tento skutok a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku nevykoná. K trestnej činnosti obžalovaného Krnáča vypovedala, že v daný deň bola s priateľom - obžalovaným F. na hoteli Magura, kde za priateľom prišiel obžalovaný B., aby s ním išiel do Handlovej, kde si chcel o pár dní predĺžiť požičané auto. Išli s ním, chcel si požičať od nich 50 eur, s tým, že nemal im čo dať do záruky, tak im dal pervitín, s tým, že keď im vráti peniaze, tak mu pervitín vráti. Peniaze dal obžalovanému F., bolo to v priestoroch cesty pri odbočke pred Rematou, bolo to počas jazdy, nevidela, ktorou rukou ich

podával B.. Počas jazdy mu dával B. aj tú striekačku s pervitínom, no nevidela, odkiaľ ju vybral, nevie ani, ktorou rukou ju podával. V Handlovej išiel B. za jedným Rómom - B., ktorý mu dal iné auto, pretože vozidlo požičal na presťahovanie priateľky. Už s vymeneným vozidlom išli na benzínové čerpadlo, tu dal F. obžalovanému B. peniaze, zle sa porozumeli, lebo keď ona išla na WC, priateľ s B. si mysleli, že za benzín zaplatila, čo ona neurobila, a tak odišli bez zaplatenia. Išli smerom na sídlisko, kde mala bývať B. priateľka, ako sa ona otočila, tak uvidela, že za nimi idú policajti. Ona sa otočila, skríkla, že idú za nimi policajti, B. začal stresovať, že kde to má, pričom cestou im povedal, že pri sebe nemá nič, len to, čo im dal za tie peniaze, začal sa prehľadávať, myslí si, že to vybral spod sedačky, nahol sa, ako to našiel, poutieral to do rukáva a potom to hodil za sedačku, kde sedel F., poza jeho chrbát, tam to pichol, zasunul do sedačky. Koľko toho bolo, však ona nevidela, tam niečo mali nájsť policajti. Ona sa zľakla, lebo F. jej dal striekačku od B., ako zastali, ona túto striekačku zahodila, to uvidel policajt Q., opýtal sa jej, čo to je. Vo vozidle z Prievidze sedeli tak, že vodičom bol B., vedľa neho sedel obžalovaný F. a ona sedela za F.. Takto sedeli i po odchode z pumpy v tom vozidle, po presadnutí. Striekačku dal jej F., odkiaľ ju vybral B., to však nevidela, videla len, ako mu ju podával Krnáč. Do príchodu psovoda, po zastavení políciou, čakali 1-2 hodiny, vo vozidle nikto z nich už nebol. V Handlovej si ona nechcela požičať žiadne auto, pre tento moment sa ani s nikým nestrela, len sa o tom vo vozidle rozprávali. Počas jazdy ona nevidela, že by B. niečo vyhadzoval do vzduchu. Mali ísť sťahovať priateľku B. - T.. Osobu L. G. pozná, určite sa s touto osobou nikdy nestrela, s týmto svedkom pre nákupným centrom Baumax. Určite tomuto svedkovi nepovedala, že to, čo to tvrdia a vypovedajú na obžalovaného B., si vymysleli. S obžalovaným B. sa tiež nikdy na danom mieste nestrela a už nie niekedy sama. Spáchanie trestnej činnosti, ktorú jej kládla za vinu obžaloba, oľutovala.

Obžalovaný Mgr. T. B. vypovedal, že bol mu ukradnutý z vozidla notebook, presný čas, kedy došlo k jeho odcudzeniu, sa nevedel vyjadriť, pochodil viaceré reštaurácie na sídlisku Zapotôčky a zaujímal sa, akože chce kúpiť notebook. Tak sa chcel dozvedieť niečo o notebooku. Sedel v reštaurácii a vtedy prišiel za ním obžalovaný F. a povedal mu, že v reštaurácii je brat toho, čo mu notebook ukradol. Spolu s obžalovaným F. a bratom poškodeného išli k bytu poškodeného W., ten i poškodeného zavolať, z bytu vyšiel poškodený, fajčil a on sa ho opýtal, či má napredaj notebook. On mu odpovedal, že má, chcel, aby mu ho ukázal. Nevie prečo, no zrazu poškodený chcel zavrieť dvere na byte, on preto položil medzi dvere nohu, žiadal ho, aby mu ukázal notebook, že chce vedieť, aké má parametre. On poškodeného neudrel, drgol ho len do pleca, nebil poškodeného, nemal ani doucierané háňky. Ako drgol poškodeného do pleca, poškodený spadol na zem, vtedy i on vstúpil do bytu, žiadal poškodeného, aby mu notebook ukázal. Nie je pravda, že nadával matke poškodeného. On bol veľmi rozrušený, lebo mal v notebooku veľa vecí, týkajúcich sa prekladov, ktoré robí. On do bytu vstúpil preto, že bol rozrušený, bol nadšený, že asi našiel notebook, ľutuje to, že do bytu vstúpil, vstúpil do bytu tak 1-1,5 metra. Do bytu vstúpil i obžalovaný F.. Žiadal poškodeného, aby mu doniesol ten notebook, poškodený zo zeme vstal. V chodbe žiadne násilie na poškodenom nepoužil, určite do poškodeného nekopal, neudrel ho päšťou do tváre, nestál mu nohou na hlave, nevie, ako potom mohlo u poškodeného vzniknúť nejaké zranenie. Obžalovaný F. len do bytu vošiel, nepamätal si, či ho do bytu volal, aby mu išiel pomôcť. Keď prišla do chodby matka poškodeného, tá i kričala, žiadala ich, aby z bytu odišli, vtedy povedal F., aby odišli. Odišli, tak nevie, či poškodená W. i políciu volala. V byte pravdepodobne F. dal poškodenému facku. Má pocit, že poškodený bol po požití marihuany, cítil v byte marihuanu. On sa s poškodenou W. nerozprával, nič o nej nehovoril, nevyhrážal sa jej, nikto do nej ani nestrčil, nepamätá sa, že by ju strčil niekto do nábytku. F. možno povedal poškodenej, aby nevolala políciu, no nevyhrážal sa jej. Po pár sekundách po tom, čo ich W. vyzvala, aby z bytu odišli, i to urobili.

Svedok L. K. vypovedal, že boli za ním F. a B., aby na jeho občiansky preukaz si požičal F. vozidlo. On nemal pri sebe občiansky preukaz, ten mal u kamaráta, išli za ním, vo vozidle bola i Q.. Dostal za túto službu od F. pervitín, ten i hneď užil. Kamaráta však nechceli z práce pustiť, pracuje v GeWIS-e v Handlovej, tak nedostal svoj občiansky preukaz. Kedy k tomu došlo, sa on nevedel vyjadriť, bolo to vtedy, keď sa B. priateľka sťahovala, bolo to asi na jeseň. Viezli sa k tomu kamarátovi na čiernom Golfe, vozidlo šoféroval B.. On bol pomáhať potom U. priateľke, pomáhať ju sťahovať. Prišli v raňajších hodinách bolo to medzi 8. až 9. hodinou. Vyložili ho v meste Handlová, viac s nimi nebol. Nevysvetlili mu, prečo si chcú na neho požičať vozidlo. Mal za požičanie vozidla dostať i ďalší pervitín. B. neprišiel sťahovať priateľku, už len videl, ako B. zaistila polícia. Po tom, čo on vystúpil z vozidla a videl B. s políciou, ubehla možno 1 hodina. B. priateľku sťahoval len raz, išlo o T. B..

Svedkyňa T. B. vypovedala, že je pravdou, že sa sťahovala, či jej pri tom pomáhal svedok L. K., sa nevedela vyjadriť, pomáhal jej vtedajší priateľ U. B.. Nepomáhali jej Q., F.. Na sťahovanie mali požičané vozidlo VW Polo, tmavomodrej farby. Bolo to vo večerných hodinách. Nehovoril jej pri tom, že by mal problémy s políciou ohľadne drog. V ten deň, ako sa sťahovala, jej B. povedal, že ich zastavili policajti, že bol na polícii, a preto sa sťahovala až večer. Teda až po jeho príchode sa sťahovala. Svedka K. pozná, bol u nej na byte, sťahoval ju, no nebolo v ten deň, ako ju sťahoval obžalovaný B.. Vie, že obžalovanému priniesla i vetrovku, na aký podnet, však nevedela povedať, na podrobnosti si nepamätala.

Svedok L. Q. vypovedal, že bol s kolegom na benzínovom čerpadle, kde mu pumpár povedal, že osádka vozidla, ktorá práve odchádzala, za benzín nezaplatila. Oni sa s kolegom vybrali za týmto vozidlom, nezastavovali ho, zastavilo samo, cestou ešte to vozidlo zastalo a rozprával sa s osobou p. N., potom zrazu vyštartovalo, vozidlo odbočilo do slepej ulice, na jej konci zastali s vozidlom a aj oni za vozidlom zastali, keď ono zastalo, z vozidla vystúpila žena, neskôr zistili, že ide o obžalovanú Q. a niečo zahodila. Vodičom bol, pre nich známa osoba, išlo o obžalovaného B.. Ako to obžalovaná zahodila, opýtal sa jej, čo to zahodila a ona mu hneď povedala, že ide o striekačku s pervitínom. Keď sa opýtal, odkiaľ to má, tak mu tiež povedala, že to kúpil priateľ od vodiča, deň predtým, že boli na hoteli a užili z toho „asi dve čiary“. Bola privolaná polícia, ktorá vec realizovala, vie, že sa vybavoval i súhlas na prehliadku vozidla, pri prehliadke mala byť i nájdená ďalšia striekačka, mala byť nájdená niekde na sedadle spolujazdca, pod podložkou na sedenie. Obžalovaná tvrdila, že to tam dal vodič. Obžalovaný B., ten sa však k tomu nepriznával, stále tvrdil, že to nie je jeho. Vo vozidle bola ešte ďalšia osoba. On si pamätá, nebol si istý, že spolujazdcou bola obžalovaná, určite vie, že vystupovala z pravej strany vozidla, vzadu sedel, podľa neho, obžalovaný F.. Do príchodu hliadky polície, ktorá realizovala ďalšie zabezpečovacie úkony, nebol viac nikto vo vozidle. K ďalšej pri prehliadke nájdenej striekačke obžalovaná tvrdila, že na to miesto to dal obžalovaný B., bola nájdená pod poduškou na sedadle, na strane bližšie k vodičovi, nie na strane vpravo, obžalovaný B. stále tvrdil, že to nie je jeho, obžalovaný F. sa k tomu nevyjadroval nijako. Na mieste vie, že mal obžalovaný F. väčšie množstvo peňazí, tvrdil, že išiel kúpiť vozidlo, či mal obžalovaný B. u seba peniaze, nevedel povedať.

Svedok Q. N. vypovedal, že s kolegom Q. prišli na benzínové čerpadlo. Keď sa od zamestnanca čerpadla dozvedeli, že posádka vozidla odišla bez zaplatenia, vybrali sa za týmto vozidlom, išli na vozidle kriminálnej polície, teda civilné vozidlo, on bol vodičom. Išli Handlovou, smerom na Morovnianske sídlisko, vodič odbočil na parkovisko, ktoré bolo v slepej ulici. Kolega vystúpil z vozidla, vystúpila i obžalovaná a tá niečo odhodila. Kolega Q. sa jej mal opýtať, čo to je, ona sa mu priznala, že to je omamná látka. Privolali políciu, ktorá riešila i povolenie na prehliadku vozidla. O tom všetko vie len od kolegu, on sa obžalovanej nepýtal, odkiaľ to má, to zisťoval len kolega. I on tvrdil, že obžalovaná vystupovala zo sedadla spolujazdca vpredu. On na mieste viac nebol, nebol pri ohliadke, až neskôr sa dozvedel od kolegu, že tam bolo ešte nájdené niečo ďalšie. On sa nevedel vyjadriť, odkiaľ mala pochádzať látka, ktorú odhodila obžalovaná. Vo vozidle bola ešte ďalšia osoba - obžalovaný F., ten, podľa neho, sedel vzadu, obžalovaný B. bol vodičom. V čase skutku poznal z výkonu funkcie policajta len obžalovaných B. a F., obžalovanú Q. videl možno len 3-krát. Ak v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaná Q. im povedala, že drogu, ktorú mala ma od B., F. sa neskôr tiež vyjadril, že to majú od tohto obžalovaného, obžalovaný B. tvrdil, že s tým nič nemá, zotrval na tejto výpovedi, pre odstup času je možné, že na to zabudol. Miesto, kde bola nájdená ďalšia striekačka, vie o tom, že bola nájdená vo vozidle, no pri prehliadke nebol, takže presne, kde bola nájdená, on nevie.

Svedok Q. M. vypovedal, že od D. F. sa mal dozvedieť, chválil sa mu, že ohľadne jeho vecí to mal na koho hodiť, že to hodil na B.. Počul totiž, že voči nemu zasahovala v Handlovej polícia, našli pri tom drogy. Pozná i obžalovaného B., stretol sa s ním i vo väzbe, kedy sa s ním rozprávali i o tom, za čo je stíhaný. F. mu i ponúkal, či nechce nejaké drogy.

Svedok L. G. vypovedal, že o trestnej veci, ktorá je predmetom obžaloby, hovoril s obžalovanou Q. niekedy vo februári až marci 2012, keď sa s ňou stretol pred Obchodným domom Baumax v Prievidzi. Stretol sa tu vtedy i s obžalovaným B., ktorý sa predtým rozprával s obžalovanou Q. a ona vtedy hovorila B., že to, čo je hovorené v obžalobe, hodia na neho, ona tým chcela pomôcť priateľovi F.. Obžalovaný B. tam bol so svojou priateľkou. Takto mu to obžalovaná tvrdila i v neskoršom období, keď sa s ňou stretol. S obžalovanou sú kamaráti, obžalovaného B. pozná, preto, keď mu tam videl auto, tak mu i preto zatelefonoval, poznajú sa asi 10 rokov.

Svedkyňa P. Y. vypovedala, že ona nebola nikdy svedkom rozhovoru obžalovaného B. so svedkom G., tohto svedka ona ani nepozná. Obžalovaných B., Q., F., pozná, s obžalovanou Q. nebola nikdy na nákupe v nákupnom centre Baumax a vtedy, že by sa ona stretla s obžalovaným B..

Súd na hlavnom pojednávaní k podaným znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ vypočul ako znalca poverenú osobu plk. Ing. L. U., ktorý uviedol, že na znalecké skúmanie boli predložené 3 stopy, stopa č. 1 - išlo o plastovú injekčnú striekačku, v ktorej sa nachádzala navlhnutá kryštalická látka objemu cca 0,3 ml, po vysušení o hmotnosti 0,25 g, stopa č. 2 - išlo o plastovú injekčnú striekačku, v ktorej sa nachádzala kryštalická látka objemu po vysušení o hmotnosti 0,49 g. Boli podrobené skúmaniu a bolo zistené, že v oboch stopách sa nachádza látka metamfetamín a stopové prvky pseudoefedrinu, kvantitatívnou analýzou bolo zistené, že stopa č. 1 obsahuje účinnú látku metamfetamín báza 76,5 % hmotnostných, čo predstavovalo 5 až 18 obvykle jednorazových dávok a stopa č. 2 obsahuje účinnú látku metamfetamín báza 77,1 % hmotnostných, čo predstavovalo 9 až 38 obvykle jednorazových dávok. Kriminalistický ústav pri výpočte dávok považuje za obvykle jednorazovú dávku drog 10 - 40 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy. Stopa č. 3 - z pravej a ľavej ruky osoby U. B., ktoré boli analyzované a v oboch boli zistené stopy metamfetamínu, pre malé množstvo nespôsobilé pre ďalšie špecifické analyzovanie. Uviedol, že nie je možné analýzou ani určiť pôvod kontaminácie, tá môže byť vo všeobecnosti primárna - pri užívaní látky, ale i druhotná - pri kontakte s kontaminovanými predmetmi. Nevedel vysvetliť, či pôvod kontaminácie zo sterov musel byť len priamym kontaktom s látkou alebo kontamináciou z iného predmetu, resp. z výskytu takejto látky v nejakom priestore. Pri dokonalej očiste by malo dôjsť k zmytiu kontaminácie látkou, no nedá sa to jednoznačne povedať.

Svedok L. W. vypovedal, že obžalovaného F. pozná, ako kamaráti sa však nestýkajú. Obžalovaného B. nepoznal. Bol doma v obývacej izbe, prišiel za ním brat, že ho hľadajú nejakí kamaráti. Bol doma na PN asi 1-2 týždne, má chronickú pankreatitídu. Prišiel pri dvere, na chodbe na schodoch sedel obžalovaný F., oproti poškodenému stál obžalovaný B.. Žiadal ho, aby mu dal nejaký notebook, ktorý mal byť vzatý zo strechy červenej Škody Felicie. Žiadal to len obžalovaný B., obžalovaný F. sa do toho nijako nezapájal. Povedal obžalovanému, že on žiaden taký notebook nemá, že doma je notebook len jeho brata, a to zn. HP, od cudzený mal byť zn. Asus. Obžalovaného B. to rozčúlilo, bol akoby opitý alebo zdrogovaný, chytil ho pod krk, stlačil ho pri tom do bytu, tu ho udrel päťou do tváre, pritlačil ho o skriňu, opäť mu dal päťou do tváre. V tom čase on bol pre svoje ochorenie pod sedatívami, užíval liek Tramal, bol taký utlmený, tak sa ani nemohol riadne brániť, uvedomoval si len, že nemôže dostať na oblasť brucha (aby sa mu nepoškodil pankreas), tak sa schúľil do kľbka, chránil si tvár (je i epileptik, tak aby nedostal úder do tváre). Obžalovaný B. ho na zemi ešte 2-krát kopol. Určite ho nebil obžalovaný F., ten bol stále vonku, mimo ich bytu. Keď ešte ležal na zemi, obžalovaný B. mu poskákala po hlave. Vtedy, keď to už asi presiahlo medzu, vošiel do bytu obžalovaný F., ktorý len obžalovaného B. od neho odtiahol, povedal mu, že to nemá význam, aby išli preč. V čase, ako ho odťahoval, vybehla na chodbu matka L. W., vtedy asi uvidela v chodbe oboch obžalovaných, možno si myslela, že obaja ho aj bijú, čo nebola však pravda, obžalovaný F. ho len odťahoval, zachránil ho. Že to bolo takto, si on uvedomil až po vysadení liekov, preto tak, ako vypovedal i vypovedal, v prípravnom konaní výpoveď si vymyslel. Potom sa bál ísť na políciu a zmeniť výpoveď, že zle vypovedal. Jeho výpoveď bola tiež urobená pod vplyvom lieku Tramal, bol i v šoku. Pravdivá je jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní, nie výpovede, vykonané v prípravnom konaní, ani výpoveď na č.l. 21 - hoci bola vykonaná až s časovým odstupom - v roku 2012. Nikto ho na zmenu výpovede nenahováral, nikto ho neovplyvňoval, na hlavnom pojednávaní vypovedal pravdu, ako sa skutok skutočne stal. Ako na chodbu vybehla matka, obžalovaný B. ju pritlačil o skriňu, myslí si, že asi mal v ruke i nejaký predmet, chcel ju udrieť. On bol v šoku, kľúčoch, triasli sa mu ruky, nemohol ani volať políciu. Obžalovaný B. sa mu vyhrážal, že ak zavolá políciu, tak si ho chytí a doláme mu všetky nohy a ruky. Obžalovaný F. sa B. snažil uklidniť, ospravedlňoval sa matke. Po tom, čo sa nejako pozviechal, išiel do izby, tam mal brat drevenú palicu, že udrie obžalovaného, keď sa však vrátil, obžalovaný F. vytlačil obžalovaného B. a obaja sa rozbehli preč.

V rámci dokazovania, vykonaného na hlavnom pojednávaní, súd na posúdenie otázok, súvisiacich s vyšetrovaním duševného stavu obžalovaného Mgr. T. B. ako i svedka L. W. pribral znalcov, ktorí v záveroch svojho znaleckého posudku a znalec MUDr. C. N. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že L. W. trpel a i trpí duševnou poruchou a chorobou „syndróm závislosti na alkohole“, tiež epilepsiou - IV. štádium, organickým poškodením mozgu, v deň 2.11.2010 mal aj akútnu reakciu na stres, tieto mali vo svojom súhrne vplyv na schopnosť svedka vnímať prežitú udalosť. Svedok nebol schopný prežiť

udalosti v bezprostredne krátkom čase si riadne zapamätať a následne ich reprodukovať. Mnesticke schopnosti u svedka vykazujú oslabenie, ale nejde o defekt takého charakteru, že by svedka robil neschopným na hlavnom pojednávaní vypovedať. Znalci nezistili u svedka sklony ku skreslovaniu prežitých udalostí, nezistili sklony ku klamstvu. Lieky, ktoré svedok udával, že v čase skutku mal užívať, okrem lieku Tramal, majú stabilizačnú funkciu, nemajú účinok zmeniť negatívne schopnosť prežívania a následného reálneho si pamätania. U poškodeného je výrazne oslabená logická pamäť. Obžalovaný Mgr. T. B. netrpí a ani v čase skutku netrpel žiadnou duševnou chorobou v pravom slova zmysle. Jeho osobnosť má značnú povahovú odchýlku, no táto nemá žiaden vplyv na rozpoznávacie a ovládacie zložky jeho správania, na schopnosť chápať zmysel trestného konania. V čase skutku vedel plne rozpoznať protiprávnosť svojho konania, vedel svoje konanie ovládať, konal pod vplyvom alkoholu, ovládacia zložka bola forézne nevýznamne znížená práve na vrub požitého alkoholu. Pobyt obžalovaného na slobode môže byť pre spoločnosť nebezpečný, v prípade ďalšieho požívania alkoholu, a preto ako dôvodné navrhli uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Súd na hlavnom pojednávaní síce vypočul svedkyňu L. W., vzhľadom na okolnosti, ktoré vyvstali pri jej výpovedi na hlavnom pojednávaní, vo veci súd pribral na vypracovanie znaleckého posudku znalca, na posúdenie a zodpovedanie otázok, súvisiacich s vyšetrovaním duševného stavu tejto svedkyne. Zo znaleckého posudku, výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní, jednoznačne vyplynulo, že svedkyňa po prekonaní náhlej cievnej mozgovej príhody, ktorú utrpela v marci 2011, trpí duševnou poruchou - ľahkou kognitívnou poruchou, ktorú charakterizuje porucha pamäte, ťažkosti pri učení, znížená schopnosť sústrediť sa na určitú úlohu. U svedkyne neboli zistené poruchy vnímania. Svedkyňa však nie je schopná si prežité udalosti vštepiť a zapamätať, tieto následne reprodukovať. Udalosti, prežité pred cievnu mozgovou príhodou, nie je schopná a ani nebude v budúcnosti schopná reprodukovať. Vzhľadom na jej zdravotný stav ani nie je schopná na hlavnom pojednávaní ako svedok vypovedať. Vzhľadom na duševnú poruchu, ktorou trpí, jej výpovede sa môžu javiť ako skreslené. Práve vzhľadom na tieto závery súd pri svojom rozhodnutí nemohol prihliadať a ani neprihliadol na výpoveď tejto svedkyne vykonanú dňa 22.3.2013 na hlavnom pojednávaní, ale neprihliadol ani na jej výpoveď vykonanú v prípravnom konaní po vznesení obvinenia obžalovaným, ku ktorému došlo, ako vyplýva z uznesenia o vznesení obvinenia č.l. 4 - dňa 22.3.2011, pretože táto výpoveď svedkyne je z 12.1.2012, teda po danej mozgovej príhode a i na túto výpoveď sa potom vzťahujú závery znalca vo vzťahu s schopnosťou vnímať a reprodukovať správne prežité udalosti.

Znalci MUDr. L. L. a MUDr. I. Y. vypovedali, že obžalovaný U. B. netrpí duševným ochorením v pravom zmysle slova, ide o disocálnu poruchu osobnosti a závislosť na pervitíne. Jeho pobyt na slobode pre spoločnosť je, vzhľadom na túto závislosť, nebezpečný, prognóza riešenia závislosti je nejasná, obžalovaný slabo v liečení ambulantnou formou spolupracuje, v minulosti mal nariadené ochranné liečenie ústavnou formou a i keď má v konaní Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/184/2012 uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, navrhujú i v tomto konaní obžalovanému uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, pretože sú názoru, že ambulantná forma neplní účel.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi zo spisu sp. zn. 3T/255/2012 - predovšetkým zápisnicou o vykonaní prehliadky osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Polo, EČV: PD XXXAX, ktorá bola vykonaná na podklade príkazu č.l. 54, z ktorej vyplýva, že vo vozidle bola nájdená na mieste - sedadlo spolujazdca pod poťahom, zatavená striekačka, priesvitná, s obsahom 0,6 ml neznámej kryštalickej látky, zo spisu sp. zn. 3T/75/2012 dohodou č.l. 49 -52, z ktorej vyplývajú užívatelia bytu ku skutku pod bodom 4/ rozsudku, poškodený L. W. a L. W..

Súd sa oboznámil s pripojeným spisom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/126/2006, z neho predovšetkým rozsudkom zo dňa 22.11.2006, ktorým bol obžalovaný U. B. uznaný vinným z pokusu zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 14, § 172 odsek 1 písmeno a), c), d) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd návrh obhajcu JUDr. F. na vykonanie konfrontácie medzi obžalovanou Q. a svedkom L. G., medzi svedkami P. Y. a L. G., odmietol, pretože vykonanie tohto dôkazu, vzhľadom na ostatné vykonané dôkazy, pre svoje rozhodnutie považoval za nie dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, u obžalovaných D. F. vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/, 2/, a obžalovanej Q. vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/, vzhľadom na ich prijaté vyhlásenie o uznaní viny, mal súd preukázané, že obžalovaný F. sčasti samostatne a sčasti spoločným konaním prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, čím tak po stránke objektívnej ako i subjektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty pokračujúceho zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, sčasti samostatne a sčasti spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, obžalovaná R. Q. neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu psychotropnú látku vo väčšom rozsahu, ktorým sa rozumie mať vo svojej držbe po akúkoľvek dobu omamnú alebo psychotropnú látku v množstve, ktoré zodpovedá najviac desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú potrebu - § 135 odsek 2 Trestného zákona, čím tak po stránke objektívnej ako i subjektívnej naplnila zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákon. Obžalovaný U. B. vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy, jednotlivo i súhrnne, z nich predovšetkým na jednoznačné usvedčujúce výpovede obžalovaného D. F., R. Q., znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu, z ktorého vyplýva množstvo zaistenej látky, jej povaha ako i množstvo obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré dané množstvo predstavuje, zápisnicu o ohliadke motorového vozidla, výsluchy svedkov Q., N., Y., pripojený a oboznámený spis Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/126/2006, mal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako mu to kládla za vinu podaná obžaloba, teda - že zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a spáchal uvedený čin, hoci bol za taký čin odsúdený, čím tak po stránke objektívnej ako i subjektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona. I keď sa obžalovaný bráni, že daný pervitín on určite spoluobžalovaným nedal, resp. pervitín nájdený vo vozidle nie je jeho, jeho obranu súd hodnotí ako účelovú, nevierohodnú vyvrátenú výpoveďami obžalovaných Q. a F. ako i svedkov N. a Q., ktorí bezprostredne po skutku prišli do styku s obžalovanými a už vtedy hneď po skutku sa mali dozvedieť, od koho zaistené predmety pochádzajú. Pre krátkosť času a okolnosti, ako ku kontaktu predovšetkým obžalovanej Q. a týchto svedkov došlo, tvrdenie obžalovaného B. a snahu zhodiť vinu na neho zo strany týchto obžalovaných, a tým dohoda ostatných obžalovaných, javí sa byť ako nevierohodná, účelová. Práve opačne, takéto výpovede sú, podľa názoru súdu, spontánne a pravdivé. Obrana obžalovaného B., že teda sama obžalovaná Q. sa o snahe preniesť vinu na neho, o tomto svojom konaní priznala napr. pred svedkom G., Y., ukázala sa ako nepravdivá, i keď svedok G. vypovedal, že také niečo mal počuť pri tom, ako počul rozhovor medzi Q. B., keď sama obžalovaná Q. poprela takéto stretnutie a rovnako svedkyňa Y. poprela tiež, že by bolo nejaké takéto stretnutie pred Obchodným domom Baumax prebehlo. Výpoveď svedka G. súd hodnotil ako nevierohodnú, účelovú, motivovanú snahou zbaviť trestno-právnej zodpovednosti obžalovaného B.. Vo vzťahu k obžalovanému Mgr. T. B., obžalovanému D. F., čiastočne vzhľadom na samotnú výpoveď obžalovaného B., výpoveď obžalovaného D. F., predovšetkým však na výpoveď svedka L. W. na hlavnom pojednávaní, ktorého výpoveď súd, vzhľadom i na závery znalcov, vypočutých na hlavnom pojednávaní, podľa názoru súdu, logického vysvetlenia zmeny výpovede tohto svedka, oproti jeho výpovede z prípravného konania, hodnotí ako vierohodnú, oboznámené listinné dôkazy mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný Mgr. B. iného násilím a hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a opomenul, neoprávnene vnikol do obydlia iného a neoprávnene tam zotrval, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím a hrozbou bezprostredného násilia, čím tak po stránke objektívnej ako i subjektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno d) Trestného zákona. Práve vzhľadom na tieto dôkazy potom nemal súd preukázané, že obžalovaný D. F. sa dopustil skutku, ktorý mu kládla za vinu obžaloba prokurátora sp. zn. 2Pv 894/10. Tak obžalovaný B. ako i svedok W. jednoznačne vypovedali, že tento obžalovaný neútočil, je síce pravdou, že vkročil do daného bytu, no iba za účelom konflikt ukončiť, odťahoval obžalovaného B. od poškodeného, preto súd tohto obžalovaného podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku oslobodil pre skutok v obžalobe právne posúdený ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného

zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno d) Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, preto i konanie obžalovaného Mgr. T. B. nekvalifikoval ako spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a súčasne i upravil skutkovú vetu v bode 4/ rozsudku.

Štát má záujem na kontrole držby a prechovávaní omamných a psychotropných látok. Obžalovaní v 1. až 3. rade svojím konaním porušili tento záujem spoločnosti.

Objektom zločinu vydierania je slobodné rozhodnutie sa poškodeného, do ktorého páchatel' zasahuje násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy. Obžalovaný porušil tento záujem spoločnosti.

Objektom zločinu vydierania je slobodné rozhodnutia sa poškodeného do ktorého páchatel' zasahuje násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy. Štát chráni obydlie a zaručuje nedotknuteľnosť domovej slobody, chráni ju pred neoprávnenými zásahmi zo strany tretích osôb. Obžalovaný B. porušili tento záujem spoločnosti.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi, správami a charakteristikami osôb obžalovaných, z ktorých vyplýva, že v mieste trvalého bydliska sú o obžalovaných známe len evidenčné údaje, mestskou políciou resp. priestupkovým orgánom boli postihnutí v priestupkovom konaní obžalovaní F., B., Mgr. B., obžalovaná Q. nebola postihnutá za priestupky, ona ani nebola doposiaľ súdne trestaná - odpis registra trestov č.l. 480. Na obžalovaných D. F. a Mgr. T. B. sa hľadí, akoby súdne trestaní neboli (odpisy registra trestov č.l. 477-478, 479). Obžalovaný U. B. bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, pre rôznu trestnú činnosť, ako vyplýva z odpisu registra trestov č.l. 481-482 ako i pripojených trestných spisov, s ktorými sa súd oboznámil, rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/105/2008 zo dňa 12.5.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, bol uznaný vinným i z trestného činu vydierania podľa § 235 odsek 1, 2 písmeno c) Trestného zákona a iné, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, z výkonu tohto trestu bol podmienene prepustený na podklade uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Pp/33/2011 dňa 10.5.2011, so skúšobnou dobou 6 rokov, nariadený bol výkon zvyšku tohto trestu dňa 18.7.2013, naposledy bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Partizánske z 4.12.2012 sp. zn. 2T/184/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/9/2013 z 20.2.2013, pre prečin podľa § 173 odsek 1 Trestného zákona a prečin podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, a bol mu uložený nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, bolo mu uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Teda je nesporné, že trestnú činnosť, pre ktorú ho súd uznával vinným, spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, zohľadniac i osoby obžalovaných, ich pomery, možnosť nápravy, zohľadniac i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, u obžalovaných Q. a F. súd nevezhliadol žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona, vzhliadol poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno l), n) Trestného zákona - že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznali a jej spáchanie úprimne oľutovali, napomáhali príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti, u obžalovanej Q. vzhliadol ešte poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno j) Trestného zákona, že viedla pred spáchaním trestnej činnosti riadny život, a teda pri oboch obžalovaných pri ukladaní trestu použil i ustanovenie § 38 odsek 3 Trestného zákona, pretože prevyšovali u nich poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi, a potom dospel k záveru, že na ochranu spoločnosti, no predovšetkým prevýchovu obžalovaných, morálne odsúdenie ich konania, je dôvodný a spravodlivý trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzby za použitia § 38 odsek 3 Trestného zákona u obžalovaného F. na samej spodnej hranici trestnej sadzby - v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe v trvaní 28 mesiacov, za súčasného uloženia zákazu v skúšobnej dobe požívať psychotropné a omamné látky, u obžalovanej Q. v trvaní 6 mesiacov, s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 25 mesiacov, za súčasného uloženia zákazu v skúšobnej dobe požívať psychotropné a omamné látky, u obžalovaného Mgr. T. B. súd vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno h) Trestného zákona - že spáchal viac trestných činov a u obžalovaného nevezhliadol žiadnu poľahčujúcu okolnosť, a tým bolo pri ukladaní trestu potrebné použiť ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona, pretože prevyšovali u jeho osoby priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi,

a potom vzhľadom na mimoriadne okolnosti prípadu, ktoré súd vzhliadol v okolnostiach, ktoré viedli obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti, teda fakt, že nevyhnutne potreboval notebook, v ktorom mal pracovné veci, rozporečenie jeho osoby v súvislosti s touto snahou, potom dospel k záveru, že trest v upravenej trestnej sadzbe by bol pre obžalovaného neprimerane prísny a účel trestu je možné dosiahnuť z pohľadu ochrany spoločnosti, ale i prevýchovy obžalovaného, i trestom kratšieho trvania a potom uložil a ako zákonný a spravodlivý videl u tohto obžalovaného trest v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, výkon ktorého sa mu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov, za súčasného uloženia zákazu v skúšobnej dobe požívanie alkoholických nápojov a iných návykových látok, u obžalovaného U. B. vzhliadol dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písmeno h) Trestného zákona, keďže prichádzalo do úvahy ukladať u jeho osoby trest súhrnný v zmysle § 42 odsek 1 Trestného zákona a v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona - že už bol za trestný čin odsúdený, a že vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/105/2008 zo dňa 12.5.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, uznaný vinným i z trestného činu vydierania podľa § 235 odsek 1, 2 písmeno c) Trestného zákona a iné, teda že opätovne spáchal zločin, pri ukladaní trestu, pretože trest ukladal súhrnný v zmysle § 42 odsek 1 Trestného zákona, za použitia ustanovenia o ukladaní trestu úhrnného podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, v znení nálezu ústavného súdu PL. ÚS 106/2011 z 28.11.2012, použil ustanovenie § 38 odsek 7 Trestného zákona, a potom dospel k záveru, že predovšetkým vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého obžalovaného zaradil v zmysle § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, pretože ho odsudzoval za obzvlášť závažný zločin, do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, bude plniť účel trestu. V zmysle § 42 odsek 2 Trestného zákona, pretože ukladal trest súhrnný, zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/184/2012 zo dňa 4.12.2012, v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/9/2013 zo dňa 20.2.2013, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Takéto tresty potom súd hodnotil ako zákonné, spravodlivé a primerané, plniace účel trestu tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona súd môže uložiť ochranné liečenie, ak páchatel spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

Je nesporné, že obžalovaný Mgr. T. B. spáchal skutok pod bodom 4/ rozsudku pod vplyvom alkoholu ako i to, že zo záverov znalcov jednoznačne vyplýva, že ide u neho o osobu, ktorá je závislá od alkoholu, a preto mu znalci navrhli uložiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Vzhľadom k týmto dôkazom, záverom, súd ako dôvodné a nevyhnutné videl obžalovanému dané ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou uložiť.

Na druhej strane, i keď znalci z Odboru zdravotníctvo - psychiatria, ako dôvodné u obžalovaného U. B. vzhliadali uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou, je nesporné, že obžalovaný už má v konaní Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/184/2012 uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Súd je názoru, že ukládanie navrhovaného liečenia v tomto konaní by bolo duplicitné a v prípade jeho dôvodnosti nič nebráni tomu, aby prokurátor v konaní sp. zn. 2T/184/2012 dal návrh na zmenu formy uloženého liečenia. Z týchto dôvodov súd navrhované liečenie obžalovanému neuložil.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad uloží súd páchatelovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmiennečný trest odňatia slobody.

Pretože obžalovaného U. B. súd odsudzoval za obzvlášť závažný zločin a ukladal mu i trest nepodmiennečný, vzhľadom na vyššie uvedené uložil mu i ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.